

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/184/2017
Identifikačné číslo spisu:	2311206972
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2311206972.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Kajal, so sídlom v Kajali, Stará 139, zastúpenej advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dunajská 15/A, proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, o vydanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 26 C 79/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2017 sp. zn. 11 Co 266/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom (v poradí druhým) z 3. apríla 2015 č. k. 26 C 79/2011-628 v spojení s opravnými uzneseniami z 19. apríla 2012 č. k. 26 C 79/2011-651 a z 25. mája 2012 č. k. 26 C 79/2011-704 uložil žalovanému povinnosť vydať a navrátiť žalobkyni vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území P. parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 29 330 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 14 048 m², parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 86 894 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 37 382 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 9 639 m², parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 7 455 m², parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 575 m², parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 18 731 m², parc. č. X - dom s dvorom o výmere 762 m², k nehnuteľnostiam v katastrálnom území T. parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 1 079 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 110 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 230 m², parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2 277 m², parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 837 m², parc. č. XXXX/XX/X - orná pôda o výmere 19 872 m², parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 206 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 12 836 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 34 925 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 10 272 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 16 498 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 2 112 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 23 517 m², parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 2 228 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 285 m², parc. č. XXXX/X - orná

pôda o výmere 223 m², parc. č. XXX - dom s dvorom o výmere 1 011 m², parc. č. XXX - kostol o výmere 798 m², parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 4 327 m², ako sú vyznačené na geometrických plánoch W. zo 7. decembra 2007 č. XX/XXXX, z 5. decembra 2007 č. XX/XXXX., č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, zo 4. decembra 2007 č. XX/XXXX a č. XX/XXXX, overených Správou katastra Galanta 22. januára 1997 pod č. 290/96, 13. decembra 2007 pod č. 1226/2007, 14. decembra 2007 pod č. 1236/2007, 18. decembra 2007 pod č. 1253/2007, 2. januára 2008 pod č. 1237/2007, č. 1235/2007, 11. januára 2008 pod č. 1233/2007, 22. januára 2008 pod č. 1234/2007, č. 1232/2007, č. 1229/2007, č. 1230/2007, 29. januára 2008 pod č. 1251/2007, č. 1252/2007, spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Výkonaným dokazovaním mal preukázať, že žalobkyňa je oprávnenou osobou a žalovaný povinnou osobou a že oprávnená osoba si v zákonnej lehote uplatnila právo na navrátenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam písomnou výzvou voči povinnej osobe. Uviedol, že parc. č. XXX/X, X, XXX a XXX boli podľa pôvodného pozemnoknižného stavu evidované ako orná pôda a preto je rozhodujúci pôvodný stav, resp. označenie pozemkov v pozemkovej knihe alebo v evidencii nehnuteľností v čase ich odňatia pôvodným vlastníkom a nie stav terajší, podľa ktorého sú tieto parcely zapísané v katastri nehnuteľností ako zastavané plochy. Zdôraznil, že parc. č. XXX/X nie je zastavaná žiadnou stavbou a i napriek tomu, že je vedená ako druh pozemku zastavaná plocha, žiadne stavby sa na nej nenachádzajú.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom (v poradí druhým) z 19. apríla 2017 2016 sp. zn. 11 Co 266/2016 rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami v časti vydania a navrátenia žalobkyni vlastníctva k nehnuteľnosti v katastrálnom území P. parc. č. XXX/X . - orná pôda o výmere 37 382 m² potvrdil a v časti vydania a navrátenia vlastníctva k nehnuteľnosti v katastrálnom území P. parc. č. XXX/X. - zastavané plochy a nádvoría o výmere 14 048 m² zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Uviedol, že otázkou, ktorá mala zásadný význam vo vzťahu k vydaniu a navráteniu vlastníctva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území P. parc. č. XXX/X a XXX/X bola tá skutočnosť, či bolo možné vydať nehnuteľnosti - pozemky, ktoré sú ako druh zapísané v evidencii nehnuteľností ako zastavané plochy a nádvoría. Poukázal na ustanovenie § 2 zákona č. 161/2005 Z.z., v zmysle ktorého možno vrátiť vlastnícke právo k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, pričom zákon o vrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám jednoznačne uvádza, k akým nehnuteľným veciam sa vracia vlastnícke právo, keď v poznámke k § 2 ods. 1 písm. a/ zákona je odkaz na zákon č. 220/2004 Z.z. a zákon č. 245/2003 Z.z., v zmysle ktorých poľnohospodárskou pôdou sa rozumejú pozemky, ktoré sú ako poľnohospodárska pôda využívané na poľnohospodársku výrobu. Dospel k záveru, že uvedený reštitučný zákon treba vykladať širšie a vlašnejšie v prospech oprávnenej osoby a teda je možné vydať a navrátiť vlastníctvo aj k nehnuteľnostiam druhovo označeným v katastri nehnuteľností ako zastavaná plocha a nádvoría, ostatné plochy a vodné plochy, avšak len v prípade, ak žalobkyňa, na ktorej je dôkazné bremeno preukáže, že slúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe, alebo sú pre ňu nepostrádateľné. Parcela č. XXX/X v katastrálnom území P. je zapísaná na LV č. XXX ako zastavané plochy a nádvoría o výmere 14 048 m², pri spôsobe využitia je uvedené číslo 18, čo je pozemok na ktorom je dvor. Odvolací súd mal za to, že túto nehnuteľnosť by bolo možné vydať len v prípade, ak by bolo preukázané, že slúži poľnohospodárskej výrobe a bolo na žalobkyni, aby na skutočnosť, či predmetná nehnuteľnosť bezprostredne slúži poľnohospodárskej výrobe označila dôkazy. Zástupkyňa žalobkyne uviedla, že sa nevie vyjadriť za akým konkrétnym účelom sa sporná parcela využíva a okrem ohliadky návrhy na doplnenie dokazovania nemala žiadne. Odvolací súd tak ustálil, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie charakteru nehnuteľnosti v zmysle § 2 zákona č. 161/2005 Z.z., ku ktorej možno vrátiť vlastnícke právo. Parcela č. XXX/X je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXX ako parcela registra C evidovaná na katastrálnej mape s druhom pozemku orná pôda o výmere 37 382 m² a keďže je ornou pôdou spĺňa podmienky na vydanie v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 161/2005 Z.z.

3. Proti časti rozsudku odvolacieho súdu, ktorou zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol, podala žalobkyňa dovolanie s tým, že je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a dôvodné preto, lebo napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesúhlasila so záverom odvolacieho súdu o nesplnení podmienky charakteru pozemku pri parcele č. XXX/X, nakoľko

z vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti boli podľa pôvodného pozemno-knižného stavu evidované ako orná pôda, pričom pri vydávaní nehnuteľností je potrebné vychádzať z pôvodného stavu, resp. označenia pozemkov v pozemkovej knihe alebo v evidencii nehnuteľností v čase ich odňatia pôvodným vlastníkom. Parcela č. XXX/X bola vytvorená na základe geometrického plánu č. 42/2007 z 5. decembra 2007 a je síce vytvorená s druhom pozemku zastavané plochy a nádvoria, avšak v časti „výkaz výmer“ geometrického plánu je označená kódom 13104, čo je kód pre pozemok, na ktorom je dvor. Uviedla, že rozhodujúcim údajom je nielen druh pozemku evidovaný v katastri nehnuteľností, ale aj údaj o kóde spôsobu využitia, ktorý bližšie špecifikuje tú - ktorú nehnuteľnosť. Ďalej uviedla, že sporná parcela nie je zastavaná žiadnou stavbou a preto sa na ňu neaplikuje ustanovenie § 6 reštitučného zákona. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M-Sždov 13/2002, v ktorom najvyšší súd uviedol: „zákon pri rozhodovaní správneho orgánu o nevydaní resp. vydaní pozemku oprávneným osobám neukladá správnomu orgánu povinnosť rozhodnúť podľa toho, ako je pozemok označený v katastri nehnuteľností“. Nesúhlasila so záverom odvolacieho súdu, že neprekázala charakter nehnuteľnosti v zmysle § 2 reštitučného zákona. V tejto súvislosti žalobkyňa uviedla, že v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. ide o právnu otázku, ktorá bola vyriešená v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k reštitučným sporom tak, že je potrebné aplikovať extenzívny výklad v prospech reštituenta a to aj v prípade, ak sa jedná o pozemok, ktorý je evidovaný ako zastavaný aj keď v skutočnosti zastavaný nie je a je ho možné využiť na poľnohospodársky účel (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 238/2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 247/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 144/1996) Navrhla, aby najvyšší súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu vo vzťahu k parcele č. XXX/X zmenil a žalobe vyhovel, alternatívne zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ani jedno z rozhodnutí, na ktoré poukazuje žalobkyňa a od ktorých záverov sa mal odvolací súd pri rozhodovaní odkloniť, sa netýka tej istej právnej otázky ako tej, ktorá je prejednávaná v tomto konaní. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že došlo k zhode medzi stranami ohľadom skutočného využitia pozemku parcely č. XXX/X, nakoľko žalovaný zotrváva na tvrdení, že predmetná parcela neslúži poľnohospodárskemu využitiu, nakoľko je dvorom. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že spornú parcelu je možné vydať v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona, žalovaný uviedol, že podľa jednoznačného znenia tohto ustanovenia je možné vydať stavby a to konkrétne hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti a nie pozemky slúžiace ako dvor. Z uvedených dôvodov navrhol dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 C.s.p.) a v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia uvádza:

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení C.s.p. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C.s.p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [por. napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte uvádza odkaz na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty

a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 36/2016, 4 Cdo 58/2017, 5 Cdo 264/2014, 1 Cdo 334/2013).

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno ani po 1. júli 2016 interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

11. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 C.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

13. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

14. Žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

14.1. Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko

alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C.s.p., ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 C.s.p. (pozri Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str.1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 6/2017, sp. zn. 3 Cdo 28/2017).

15. V preskúmvanej veci dovolateľka v dovolaní namietala správnosť právneho názoru odvolacieho súdu o nesplnení podmienky charakteru pozemku pri parcele č. XXX/X. a argumentovala tým, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, ktorá uzatvára, že vo vzťahu k reštitučným sporom je potrebné aplikovať extenzívny výklad v prospech reštituenta a to aj v prípade, ak sa jedná o pozemok, ktorý je evidovaný ako zastavaný, aj keď v skutočnosti zastavaný nie je a je ho možné využiť na poľnohospodársky účel.

16. Odklon právnych záverov odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odôvodňuje žalobkyňa poukázaním na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 238/2013. V uvedenom rozhodnutí najvyšší súd uviedol, že „pokiaľ parcela č. XXX/XX nachádzajúca sa v katastrálnom území C. bola vyňatá z lesného pôdneho fondu a preraďená do kultúry zastavané plochy, spĺňala podmienky ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 161/2005 Z.z., podľa ktorého vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním“.

17. Dovolaťka tvrdí, že odvolací súd sa v danom prípade odklonil tiež od právnych záverov najvyššieho súdu vyjadrených v rozhodnutí sp. zn. M-Sždov 13/2012, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „zákon o pôde pri rozhodovaní správneho orgánu o vydaní, resp. nevydaní pozemku oprávneným osobám, neukladá správnemu orgánu povinnosť rozhodnúť podľa toho, ako je pozemok označený v katastri nehnuteľností“.

18. Treba pripomenúť, že v danom prípade odvolací súd zdôraznil, že otázkou, ktorá mala zásadný význam vo vzťahu k vydaniu a navráteniu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam bola tá skutočnosť, či bolo možné vydať nehnuteľnosti - pozemky, ktoré sú ako druh zapísané v evidencii nehnuteľností ako zastavané plochy a nádvorcia. Pri riešení tejto otázky vyvodil záver, že reštitučný zákon treba vykladať širšie a vložnejšie v prospech oprávnenej osoby a preto je možné vydať a navrátiť vlastníctvo aj k nehnuteľnostiam druhovo označeným v katastri nehnuteľností ako zastavaná plocha a nádvorcia, ostatné plochy a vodné plochy.

19. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd pri riešení tejto otázky neodklonil od právnych záverov vyjadrených v oboch vyššie spomenutých rozhodnutiach najvyššieho súdu, podľa ktorých bolo možné vydať a navrátiť vlastnícke právo aj nehnuteľnostiam, ktoré sú v katastri nehnuteľností druhovo označené ako zastavané plochy a nádvorcia.

20. Dovolaťka zdôrazňuje, že odvolací súd ďalej vyvodil záver, že vydať a navrátiť vlastníctvo aj k nehnuteľnostiam druhovo označeným v katastri nehnuteľností ako zastavaná plocha a nádvorcia, ostatné plochy a vodné plochy, je možné len v tom prípade, ak žalobkyňa, na ktorej je dôkazné bremeno preukáže, že slúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe alebo sú pre ňu nepostrádateľné, pričom vychádzal z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/ zákona a poukázal na poznámku k tomuto ustanoveniu, v ktorej je odkaz na zákon č. 220/2004 Z.z. a č. 245/2003 Z.z., v zmysle ktorých poľnohospodárskou pôdou sa rozumejú pozemky, ktoré sú ako poľnohospodárska pôda využívané na poľnohospodársku výrobu. Zároveň konštatoval, že žalobkyňa sa nevedela vyjadriť za akým konkrétnym účelom sa sporná parcela využíva. Dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti teda nebola skutočnosť, že predmetná parcela je v katastri nehnuteľností označená druhovo ako zastavané plochy a nádvorcia, ale neunesenie dôkazného

bremena zo strany žalobkyne na preukázanie toho, akému účelu predmetná parcela slúži.

21. Napokon rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré dovolateľka poukázala (sp. zn. 4 Cdo 247/2009 a 3 Cdo 144/1996), aby doložila odklon odvolacieho súdu pri posudzovaní otázky vydania a navrátenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú v katastri nehnuteľností vedené ako zastavaná plochy a nádvoria, nie sú vo vzťahu k ňou položenej dovolacej otázke príliehavé pre odlišnosť nielen skutkových okolností, ale predovšetkým právnych otázok v nich riešených. V rozhodnutí 4 Cdo 247/2009 sa najvyšší súd zaoberal interpretáciou ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. a v rozhodnutí 3 Cdo 144/1996 riešil otázku platného doručenia výzvy podľa ustanovenia § 5 ods. 1, 2 zákona č. 87/1991 Zb.

22. Vzhľadom na to, že sa odvolací súd pri riešení právnej otázky zadefinovanej žalobkyňou v dovolaní neodklonil od toho, ako je táto otázka posudzovaná (riešená) v rozhodnutiach najvyššieho súdu, dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. nevyplýva.

23. Najvyšší súd odmietol dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C.s.p., nakoľko nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

24. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.